

Επιτέλους, αύριο βράδι θα δούμε το “Τέλος” τής φαρσοκωμωδίας που κατάντησαν αυτές οι εκλογές, για να επανέλθουμε στα ίσα μας με όποιον και αν εκλεγεί πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ ή Τόνι Αμποτ. Ευτυχώς, δεν θα είναι το τέλος του κόσμου και θα επιβιώσουμε με όποιον εκλεγεί, αφού μπορέσαμε να επιβιώσουμε έντεκα χρόνια με τον Τζον Χάουαρντ και μιλώ φυσικά για τους μη έχοντες που έπαιρναν κάθε χρόνο δώρο ένα σάντουιτς και ένα ποτό από τον φίλο των μεροκαματιάρηδων, όπως είχε πει η υπουργός του, Αμάντα Βάνστον. Μια από τα ίδια θα μάς δώσει και αν εκλεγεί ο Τόνι Αμποτ που σαν πρωθυπουργός θα περιμένει στο τηλέφωνο για να δίνει εντολές στο πολεμικό ναυτικό να διώχνει από τα εθνικά ύδατα τους πρόσφυγες για να πνιγούν σε άλλες θάλασσες. Πάντως, είτε εκλεγεί, είτε όχι, ο Τόνι Αμποτ έχει ήδη ανακηρυχθεί ήρωας του Λίμπεραλ Πάρτι επειδή το έφερε στα πρόθυρα τής εξουσίας.

Πώς τα κατάφερε; Ξέρω πως θα δυσαρεστήσω κάποιες τρυφερές καρδιές που αιμορραγούν επειδή η Κοινοβουλευτική Ομάδα τον αντικατέστησε με την Τζούλια Γκίλαρντ, αλλά ο Κέβιν Ραντ άνοιξε διάπλατα τον δρόμο προς την πρωθυπουργία για τον Τόνι Αμποτ και ακόμη τώρα τον βοηθά με τη συμπεριφορά του. Ο Κέβιν Ραντ είναι καλός άνθρωπος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι και καλός πολιτικός γι’ αυτό αύριο το Κόμμα του θ’ αντιμετωπίσει κατάματα την ήττα, αν δεν κάνει το θάμα της η... άπιστη Τζούλια.

Ο Κέβιν Ραντ άφησε τον Τόνι Αμποτ ν’ αλωνίζει άνευ αντιπάλου επί δύο και πλέον μήνες το πολιτικό προσκήνιο, ενώ αυτός κυνηγούσε την χίμαιρα τής Κοπεγχάγης, που ήταν η αρχή τής αποτυχίας του σαν πρωθυπουργός. Επί εβδομάδες ο κ. Αμποτ πουλούσε δημαγωγία και τσαμπονικά όταν ο πρωθυπουργός δεν έδειχνε σημεία ζωής. Ενώ ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης ανενόχλητος έκλεινε τη ψαλίδα στις δημοσκοπήσεις ανάμεσα στα κόμματα

Η μεγαλύτερη μας δόξα δεν συνίσταται στην αποτυχία μας, αλλά στο να σηκωνόμαστε κάθε φορά που πέφτουμε...

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μνη

εξουσίας, ο κ. Ραντ γκρεμίστηκε από τα ύψη τής δημοτικότητάς του, με την οποία θα μπορούσε να κερδίσει πανηγυρικά τις εθνικές εκλογές.

Το πρώτο λάθος για τον Ραντ ήταν η αδράνειά του όταν ο Αμποτ απέρριψε στη Γερουσία το νόμο για την

Ραντ- και εθνικό συμφέρον είναι να επανεκλεγεί η κυβέρνηση, για να μην βάλουμε στο σβέγκο μας τις μεταλλευτικές εταιρείες και τις τράπεζες που θα θησαυρίζουν, ή τις κυρίες που θα πληρώνονται τρεις χιλιάδες δολάρια την εβδομάδα από

Επιτέλους... “Τέλος”!

εμπορία ρύπων. Ο κ. Ραντ έπρεπε τότε να διαλύσει το Κοινοβούλιο και να πάει στις εκλογές, αλλά δεν τόλμησε και προτίμησε να εγκαταλείψει το όραμά του απογοητευόντας το εκλογικό σώμα σαν ένας άνθρωπος χωρίς το τσαγανό να υποστηρίξει τα πιστεύω του. Το δεύτερο και μοιραίο λάθος του κ. Ραντ ήταν η απόπειρά του να κερδίσει την εύνοια των ψηφοφόρων φορολογώντας τους κροίσους τής χώρας μερικούς μήνες πριν τις εκλογές, χωρίς να υπολογίσει τις συνέπειες από την αντίδρασή τους που ήταν ακαριαία και θανατηφόρα για την σταδιοδρομία του.

Αντί για θριαμβευτική νίκη στις εκλογές ύστερα από την επιτυχία της ν’ αποτρέψει την οικονομική ύφεση και καταστροφή όπως άλλων χωρών, η κυβέρνηση Ραντ αντιμετώπιζε βέβαιη ήττα και θα είναι η πρώτη σε πολλές δεκαετίες αν ηττηθεί αύριο ύστερα από μόνο μια θητεία στην εξουσία.

Θα πρέπει να πω στους θαυμαστές του κ. Ραντ ότι μπροστά σ’ αυτή την κρίση που προκάλεσε, έπρεπε ο ίδιος να παραιτηθεί πριν ακόμη τού το ζητήσουν οι συνάδελφοί του. Κανείς δεν είναι υπεράνω τού εθνικού συμφέροντος, -ούτε ο Κέβιν

τον κ. Αμποτ για να... γεννήσουν! Και για να μην χάσουν οι κοινοί θνητοί, μεροκαματιάρηδες, μικροεπιχειρηματίες και συνταξιούχοι τα \$4δισ το χρόνο που εξασφάλισε από τις μεταλλευτικές εταιρείες η κα Γκίλαρντ. Για να φτιάξουμε τους δρόμους, τα νοσοκομεία, τα σχολεία, τα λιμάνια, το σύγχρονο ευρωζωνικό δίκτυο και σιδηροδρομικές γραμμές που χρειάζεται αυτή η χώρα για ένα μέλλον ευημερίας, αντί για τα πλεονάσματα του κ. Αμποτ που θα τού επιτρέπουν να μειώνει τους φόρους που πληρώνουν οι δισεκατομμυριούχοι προστάτες του.

Το κατεστημένο ήλπιζε ότι αντίπαλος τού κ. Αμποτ στις εκλογές θα ήταν ο κ. Ραντ, εύκολη λεία αφού ήδη τον είχαν υπονομεύσει με δημοσιεύματα για το βίαιο χαρακτήρα του, πως έκανε μια αεροσυννοδό να κλαίει, πως χρησιμοποιεί χυδαία γλώσσα, πως συμπεριφέρεται βάνουσα στους υπαλλήλους τού γραφείου του, πως είναι αναποφάσιτος, πως δεν τηρεί τις υποσχέσεις του. Αυτοί μαχαίρωσαν πίσωπλατα τον Κέβιν Ραντ και όχι η Τζούλια Γκίλαρντ, που είναι αρκετά νέα για να τον αντικαθιστούσε στην επόμενη τριετία. Η Τζούλια Γκίλαρντ υπο-

χρεώθηκε από τους συναδέλφους της να αναλάβει την πρωθυπουργία για να σώσει το Κόμμα στις κάλπες, όταν ο κ. Ραντ αιμορραγούσε από τα πλήγματα τού κατεστημένου, που τώρα χύνει κροκοδείλια δάκρυα για την... προδοσία τής κας Γκίλαρντ.

Όταν έγινε η αλλαγή στην ηγεσία τού Εργατικού Κόμματος, σήμανε συναγεραμός από τους δισεκατομμυριούχους και επιστρατεύθηκαν τα ΜΜΕ για να τη συντρίψουν πριν ακόμη οι πολίτες πάνε στις κάλπες με βιτριολικά δημοσιεύματα εναντίον της και όχι μόνο. Σε πενήντα και πλέον χρόνια σ’ αυτή τη χώρα πρώτη φορά είδα να γίνονται αντικείμενο κριτικής πολιτικού ηγέτη το μέγεθος των αντιών της, το χρώμα των μαλλιών της, ο ήχος της φωνής της, η ιδιωτική ζωή της και τα θρησκευτικά πιστεύω της, ενώ αγνοούνται οι πολιτικές της. Ανέφερα σε προηγούμενη έκδοση το αισχρό δημοσίευμα φωτογραφίας τής πρωθυπουργού στα φοιτητήρια της χρόνια πριν μερικές δεκαετίες καθιστής σε τραπέζι γεμάτο μπίρες και κρατώντας ένα τσιγάρο, που η δημοσιογράφος αφήνει να εννοηθεί ότι επρόκειτο για μαριχουάνα, παρά την διάψευση τής κας Γκίλαρντ.

Προχθές ξεφύλλιζα τις δύο καθημερινές αγγλόφωνες εφημερίδες και στην μία δεν υπήρχε ούτε μια φωτογραφία, ή δήλωση τής πρωθυπουργού μερικές μόνο ημέρες πριν τις εκλογές, ενώ στην άλλη υπήρχαν δύο μικρές φωτογραφίες τής κας Γκίλαρντ και τρεις μεγάλες φωτογραφίες τού κ. Αμποτ, η μια στην πρώτη σελίδα. Εξάλλου, τα ΜΜΕ πες πες κατάφεραν να πείσουν τους αφελείς ότι θέμα των εκλογών για το Εργατικό Κόμμα είναι η απαίσιμη συμπεριφορά του απέναντι στον κ. Ραντ και όχι τα σχέδιά τής κυβέρνησης για το μέλλον τής χώρας με συγκεκριμένα σχέδια.

Πρόβλεψή μου είναι ότι η κα Γκίλαρντ θα εκλεγεί με αρκετές έδρες για να κυβερνήσει άνετα, αλλά και αν κερδίσει ο κ. Αμποτ δεν χάθηκε ο κόσμος, όπως μάς έστρωσαν θα κοιμηθούμε.

* Επικαιρότητα παντού και πάντα

Θα ήθελα να ενημερώσω τους φίλους τής στήλης ότι αύριο βράδι από τις 7.30 και μέχρι να βγει το τελικό αποτέλεσμα, θα μπορούν να παρακολουθήσουν μαζί μου την καταμέτρηση των ψήφων στην εκπομπή “Επικαιρότητα παντού και πάντα” στο ραδιοφωνικό σταθμό 2MM στα 1665 AM. Εκτός από την καταμέτρηση των ψήφων σε κάθε βουλευτική έδρα τής Αυστραλίας, θα ακούτε σχόλια για την εξέλιξη τής διαδικασίας, προβλέψεις από έμπειρους αναλυτές και συνεντεύξεις με γνωστούς συμπαροίκους, αλλά και ευχάριστα μουσικά διαλείμματα. Είναι ακόμη μια πρωτοβουλία τού 2MM για την εξυπηρέτηση των ακροατών του σε μια εποχή αναδιοργάνωσης από το διευθυντή του, Γιάννη Μεράβογλου και θα χαρούμε να σάς έχουμε στη συντροφιά μας.

* Καλό!

Ήταν ένας μεθυσμένος σε ένα μπαρ και ξαφνικά μπαίνει ένα ζευγάρι δίδυμοι. Τaráζεται ο μεθυσμένος και τους κοιτά με μάτια ορθάνοιχτα!
- Μην ξαφνιάζεστε, λέει ένας από τους δίδυμους. Δεν τα βλέπετε διπλά. Είμαστε δίδυμοι.
- Και οι τέσσερις;

Φοιτητές και πολιτική

Ο άγριος νεοφιλελευθερισμός εισέβαλε και στα πανεπιστήμια με την πολιτική που ανακοίνωσε ο Τόνι Αμποτ και αγκάλιασαν με ενθουσιασμό τα παπαγαλάκια. Σύμφωνα με την πολιτική αυτή, οι φοιτητές θα μπορούν να προσφέρουν εθελοντική εργασία μέχρι 200 ώρες τον χρόνο για να μειώνεται μέχρι \$2000 το χρέος τους στην κυβέρνηση για τα πανεπιστημιακά δίδακτρα.

Είναι και αυτό μια απόπειρα του Συνασπισμού να βοηθήσει τούς εύπορους φοιτητές, ύστερα από τη γενναιόδωρη φορολογική βοήθεια στους δισεκατομμυριούχους και το επίδομα \$3000 την εβδομάδα στις υψηλόμισθες κυρίες που αποφάσισαν να γίνουν μητέρες. Οι φτωχοί φοιτητές δεν έχουν διαθέσιμες ώρες για... εθελοντική εργασία, επειδή πρέπει να εργαστούν με μισθό για να επιβιώσουν. Είναι σαν να ζητάς από έναν χαμηλόμισθο να διαθέτει μια μέρα την εβδομάδα για εθελοντική εργασία!

Αν ο Συνασπισμός -και οι Εργατικοί- ήθελαν να βοηθήσουν τους φοιτητές για να έχουμε αύριο μια “έξυπνη χώρα”, θα πρέπει να τους απαλλάξουν από το φόρτο εργασίας για να ασχοληθούν μόνο με τα μαθήματά τους στο Πανεπιστήμιο. Είναι απαράδεκτο για τους φοιτητές να δουλεύουν γκαρσόνια τα βράδια και το πρωί να παρουσιάζονται στο Πανεπιστήμιο για μαθήματα, όταν ελαφρά τη καρδία μειώνουμε τους φόρους σε αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν.

Είναι προκλητικό να πληρώνουμε με τους φόρους μας εύπορους φοιτητές για εθελοντική εργασία που είναι διατεθειμένοι να προσφέρουν τέσσερις ώρες κάθε εβδομάδα, ενώ ο φτωχός φοιτητής τελειώνει τις πανεπιστημιακές σπουδές του καταχρεωμένος στο κράτος.

Και η ειρωνεία ξέρετε ποιά είναι; Ότι οι πολιτικοί που επέβαλαν τα δίδακτρα στα πανεπιστήμια για να χρεώνονται οι φοιτητές μέχρι το λαιμό πριν ακόμη κερδίσουν ένα μεροκάματο με την επιστήμη που σπούδασαν, οι ίδιοι είχαν σπουδάσει δωρεάν ελέω Γκοφ Ουίτλαμ!

Οι φοιτητές μας είναι το μέλλον και οι συνταξιούχοι αυτοί που έφτιαξαν αυτή τη χώρα με τον ιδρώτα και τους φόρους τους, αλλά οι πολιτικοί ούτε στο μέλλον προσβλέπουν, ούτε το παρελθόν σέβονται.